

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 31 stycznia 2013 r.

DOLiS/DEC- 86/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po rozpoznaniu wniosku Pani A. H., o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 30 maja 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-490/12/33869,33871), dotyczącą przetwarzania jej danych osobowych przez I. Sp. z o.o.,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. H., (dalej – Skarżąca), na przetwarzanie jej danych osobowych przez I. Sp. z o.o. (dalej – Spółka). Skarżąca zarzuciła Spółce, że cyt.: „(...) bezprawnie użyła mojego prywatnego adresu e-mail [...] w celu przesłania wezwania do zapłaty rzekomej należności do nieżyjącej już mojej matki, L. H. (...)”. Skarżąca podniosła również, iż cyt.: „(...) [w] związku z przesyłaniem do nieżyjącej mamy wezwań na mój adres domowy w roku 2010 poprzez e-mail poinformowałam I. Sp. z o.o., iż L. H. zmarła, a ja nie życzę sobie zakłócania mojej prywatności i żałoby pismami adresowanymi na mamę (...) wbrew mojej woli nadal przychodziły listy na mój adres, a dnia [...] -07-2011 otrzymałam także e-mail (...)”. Skarżąca wniosła o wyjaśnienie sprawy, wskazując dodatkowo pismem precyzującym skargę, iż wnosi o usunięcie jej danych osobowych ze zbioru danych Spółki, a ponadto wnosi cyt.: „(...) o dokonanie kontroli w kwestii zgodności z prawem pozyskiwania i gromadzenia danych osobowych przez I. J. Sp. z o.o. (...)”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

- 1) W okresie od marca 2010 r. do września 2011 r. Spółka wysyłała pisma związane z windykacją zaległości względem T. S.A. adresowane do nieżyjącej matki Skarżącej. Przedmiotowe pisma były przesyłane na prywatne adresy zamieszkania oraz poczty elektronicznej należące do Skarżącej. W treści pism przesłanych za pośrednictwem e-mail z dnia [...] kwietnia 2011 r. (godz. 13:57), [...] kwietnia 2011 r. (godz. 16:35) oraz [...] września 2011 r. (godz. 8:45) obok prywatnego adresu e-mail Skarżącej [...] zostały zawarte jej dane osobowe w zakresie imienia i nazwiska. (karty 31, 38 i 39 akt sprawy).
- 2) W dniu [...] lipca 2010 r. Skarżąca poinformowała Spółkę za pośrednictwem poczty elektronicznej o śmierci swojej matki i zażądała zaprzestania wysyłania do niej pism cyt.: „(...) w sprawie rzekomego długu, który nie jest w pismach opisany, oraz nie jest podany termin jego wymagalności (...)”.
- 3) W dniu [...] kwietnia 2011 r. Skarżąca kontaktowała się ze Spółką za pośrednictwem poczty elektronicznej w sprawie zadłużenia wobec jej matki. Z wyjaśnień Spółki wynika, iż tego dnia pozyskała prywatny adres e-mail Skarżącej [...].
- 4) W dniu [...] kwietnia 2011 r. adres e-mail Skarżącej został przez Spółkę wprowadzony do zbioru danych osobowych pod nazwą „Zbiór danych osobowych dłużników In.” prowadzonego przez Int., w imieniu którego działa I. S.A., na podstawie zawartej pomiędzy tymi podmiotami umowy o obsługę sekurytyzowanych wierzytelności z dnia [...] maja 2006 r.
- 5) W dniu [...] kwietnia 2011 r. Skarżąca po raz kolejny poinformowała Spółkę o śmierci swojej matki oraz wskazała, że nie jest spadkobiercą, gdyż dokonała zrzeczenia się spadku. Jednocześnie wniosła ponownie o zaprzestanie przesyłania na jej prywatny adres zamieszkania oraz adres e-mail korespondencji dotyczącej cyt.: „(...) rzekomej, przedawnionej należności (...)”.
- 6) W dniu 12 lipca 2011 r. na prywatny adres e-mail Skarżącej Spółka przesłała wezwanie do spłaty zadłużenia w sprawie o numerze [...] adresowane do zmarłej matki Skarżącej. Skarżąca nigdy nie była stroną ww. sprawy prowadzonej przez Spółkę oraz nigdy nie wyrażała zgody na używanie jej adresu poczty elektronicznej w celu windykacyjnym. W tym samym dniu Skarżąca wysłała do Spółki zwykłą pocztą pismo zatytułowane „wezwanie do zaniechania nękania oraz zakłócania miru domowego”, w którego treści wskazała w szczególności, że informowała ww. Spółkę o śmierci swojej matki. Jednocześnie przedmiotowym pismem Skarżąca wniosła o usunięcie jej danych osobowych ze zbioru danych, którego administratorem jest Spółka.
- 7) W dniu [...] sierpnia 2011 r. Spółka przesłała na adres e-mail Skarżącej pismo, w którego treści zawarła informację cyt.: „(...) [w] toku czynności windykacyjnych zostało ustalone, iż dłużnik Pani L. H. nie żyje. Zgodnie z art. 1031 kodeksu cywilnego spadkobiercy ponoszą odpowiedzialność za długi spadkowe (...)” – karta 33 akt sprawy.
- 8) W dniu [...] września 2011 r. prywatny adres e-mail Skarżącej został trwale usunięty ze zbioru danych osobowych, o którym mowa w pkt 4.
- 9) W dniu [...] lutego 2012 r. na prywatny numer telefonu komórkowego Skarżącej [...] zatelefonował pracownik Spółki w celu windykacji należności od nieżyjącej matki Skarżącej.

10) Pismem z dnia [...] marca 2012 r. Spółka wyjaśniła, że pozyskała prywatny numer telefonu komórkowego Skarżącej w wyniku kontaktu tej ostatniej w sprawie zadłużenia innej osoby. Ponadto wskazała, że w jej systemie informatycznym osoba, w sprawie której kontakt ze Spółką nawiązała Skarżąca posiadała dwie sprawy. Spółka trwale usunęła przedmiotowy numer z administrowanej przez nią bazy danych i jednocześnie oświadczyła, że nie ma więcej spraw, w których przetwarzane są dane osobowe Skarżącej.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej również Generalnym Inspektorem) w dniu 30 maja 2012 r. wydał decyzję (znak: DOLiS/DEC-490/12/33869,33871), umarzającą postępowanie.

W ustawowym terminie Skarżąca złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją.

W ww. wniosku Skarżąca podniosła, iż cyt. „[w] związku z umorzeniem przedmiotowego postępowania z uwagi stwierdzenie, iż »w analizowanej sprawie bezprzedmiotowe jest prowadzenie dalszego postępowania, gdyż z materiału dowodowego sprawy wynika bezsprzecznie, że dane osoby Skarżącej nie są już przetwarzane przez Spółkę w sposób kwestionowany w skardze, a zatem brak jest naruszenia stanu zgodności z prawem w dacie wydania decyzji.« wnoszę o ponowne rozpatrzenie sprawy z uwzględnieniem drugiej części żądania, czyli w kwestii pozyskiwania i gromadzenia danych osobowych przez I. Sp. z o.o., która, bezsprzecznie gromadziła moje dane i przetwarzała je bez czynienia zadość zapisom ustawy o ochronie danych osobowych”.

Po powtórny rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji z dnia 30 maja 2012 r. jest prawidłowe, a okoliczności podniesione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie uzasadniają jego zmiany.

Podnieść w tym miejscu należy, że w niniejszej sprawie na treść rozstrzygnięcia miał i ma wpływ fakt, że Spółka usunęła dane osobowe Skarżącej i aktualnie ich już nie przetwarza. Generalny Inspektor wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do bowiem do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o stan faktyczny istniejący w chwili wydania decyzji, a zatem nie rozstrzyga na podstawie okoliczności, które miały miejsce w przeszłości lecz aktualnie uległy zmianie. To stanowisko potwierdza orzecznictwo sądowe. W szczególności przytoczyć w tym miejscu należy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie o sygn. akt I OSK 761/07, gdzie stwierdzono, iż „Badając bowiem legalność przetwarzania danych osobowych, GODO ma obowiązek ustalenia, czy na datę wydawania rozstrzygnięcia w sprawie dane konkretnego podmiotu są przetwarzane oraz czy czynione to jest w sposób zgodny z prawem”. Zatem, jeżeli podmiot, którego dotyczy skarga, w chwili wydania decyzji nie dokonuje będącego przedmiotem postępowania przetwarzania danych osobowych, to postępowanie staje się bezprzedmiotowe w związku z czym należy je umorzyć. Stosownie bowiem do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję

o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W doktrynie wskazuje się, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi się w art. 105 § 1, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2004, s. 478). Ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Reasumując, po dokonaniu ponownej analizy rozpatrywanej sprawy Generalny Inspektor podtrzymuje rozstrzygnięcie zawarte w decyzji z dnia 30 maja 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-490/12/33869,33871).

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).